

**A Latin Amerikával történő új fejlesztési együttműködés meghatározása**

**Az Európai Parlament 2012. június 12-i állásfoglalása a Latin-Amerikával való új fejlesztési együttműködés meghatározásáról (2011/2286(INI))**

*Az Európai Parlament,*

- tekintettel az Európai Unió, Latin-Amerika és a Karib-térség állam- és kormányfői Rio de Janeiróban (1999. június 28–29.), Madridban (2002. május 17–18.), Guadalajarában (2004. május 28–29.), Bécsben (2006. május 12–13.), Limában (2008. május 16–17.) és Madridban (2010. május 17–18.) megtartott hat csúcstalálkozójának nyilatkozataira,
- tekintettel az ibér-amerikai állam- és kormányfők 2011. október 28-én és 29-én Asunciónban (Paraguay) megtartott 21. csúcstalálkozóján elfogadott nyilatkozatra,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete éghajlat-változási keretegyezményére (UNFCCC) és az ahhoz csatolt Kiotói Jegyzőkönyvre, valamint az UNFCCC-ben részes felek Koppenhágában tartott 15., Cancúnban tartott 16. és Durbanben megrendezett 17. konferenciájának eredményeire,
- tekintettel a Monterreyi Konszenzusra (2002), a dohai fejlesztésfinanszírozási konferenciára (2008), a Párizsi Nyilatkozatra (2005) és az accrai cselekvési programra (2008),
- tekintettel az ENSZ 2000. szeptember 8-i millenniumi nyilatkozatára, amely a millenniumi fejlesztési célokat (MFC) a nemzetközi közösség által a szegénység felszámolása érdekében közösen kialakított kritériumokként határozta meg,
- tekintettel a fejlesztési segélyezés hatékonyságáról 2011 decemberében Puszanban tartott magas szintű találkozóan elfogadott nyilatkozatra és cselekvési tervre,
- tekintettel a fenntartható fejlődésről szóló ENSZ-konferencia (Rio+20) előkészítő folyamatára,
- tekintettel a 2009. május 13–14-én a Riói Csoport és az Európai Unió között Prágában megtartott XIV. miniszteri találkozó közös közleményére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 208. cikkére, amely kimondja, hogy „az Unió fejlesztési együttműködési politikája elsődleges célként a szegénység mérséklésére, idővel pedig annak felszámolására irányul. Az Unió azon politikáinak végrehajtásakor, amelyek hatással lehetnek a fejlődő országokra, figyelembe veszi a fejlesztési együttműködés célkitűzéseit”.
- tekintettel a fejlesztési politikára vonatkozó európai konszenzusra<sup>1</sup>, és különösen annak 61. pontjára, amely elismeri a közepes jövedelmű országok jelentőségét a millenniumi fejlesztési célok elérésében, és ismerteti azokat a nehézségeket,

---

<sup>1</sup> HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

amelyekkel ezen országok – a közepesen magas jövedelmű országokkal egyetemben – szembesülnek,

- tekintettel a fejlesztési politika terén való komplementaritásról és munkamegosztásról szóló 2007-es magatartási kódexre,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsának 2009. december 8-i következtetéseire az Európai Unió és Latin-Amerika kapcsolatairól,
- tekintettel a 2010 májusában megrendezett EU–LAC csúcstalálkozón elfogadott madridi cselekvési tervre és annak 6 témájára: 1. – Tudomány, kutatás, innováció és technológia; 2. – Fenntartható fejlődés; környezetvédelem; éghajlatváltozás, biológiai sokféleség és energia; 3. – Regionális integráció és kölcsönös összekapcsolhatóság a befogadás és a társadalmi kohézió előmozdítása érdekében; 4. – Migráció; 5. – Oktatás és foglalkoztatás; 6. – Kábítószer;
- tekintettel a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló 2006. december 18-i 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre<sup>1</sup>,
- tekintettel a 2007–2013 közötti időszakra szóló latin-amerikai regionális programozásról szóló, 2007. július 12-i bizottsági dokumentumra (E/2007/1417) és annak félidős értékelésére,
- tekintettel a Bizottság „Az Európai Unió és Latin-Amerika: Globális szereplők partnersége” című 2009. szeptember 30-i közleményére (COM(2009)0495),
- tekintettel „A politikák fejlesztési célú koherenciája – az egész Unióra kiterjedő megközelítés szakpolitikai keretének kialakítása” című 2009. szeptember 15-i bizottsági közleményre (COM(2009)0458), valamint az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsának 2009. november 17-i következtetéseire a politikák fejlesztési célú koherenciájáról és a segélyhatékonyság működési keretéről,
- tekintettel a Bizottságnak „Az EU fejlesztéspolitikája az inkluzív növekedés és a fenntartható fejlődés támogatására: Az EU fejlesztéspolitikájának hathatósabbá tétele” című, 2010. november 10-i zöld könyvére (COM(2010)0629),
- tekintettel a 2011. október 13-án elfogadott „Változtatási program: az EU fejlesztéspolitikájának hathatósabbá tétele” című bizottsági közleményre (COM(2011)0637),
- tekintettel „A GDP-n innen és túl: a haladás mérése változó világunkban” című, a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett 2009. augusztus 20-i bizottsági közleményre (COM(2009)0433),
- tekintettel „A többéves pénzügyi keret előkészítése az EU afrikai, karibi és csendes-óceáni országokkal és a tengerentúli országokkal és területekkel folytatott együttműködésének finanszírozására vonatkozóan a 2014–2020 közötti időszakban” címmel az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett bizottsági közleményre (COM(2011)0837, SEC(2011)1459, SEC(2011)1460),

---

<sup>1</sup> HL L 378., 2006.12.27., 41. o.

- tekintettel a harmadik országokkal folytatott együttműködésre irányuló Partnerségi Eszköz létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2011)0843, SEC(2011)1475, SEC(2011)1476),
- tekintettel „Az Európa 2020 stratégia költségvetése” című 2011. június 29-i bizottsági közleményre (COM(2011)0500) és „Az Európa 2020 stratégia költségvetése: a jelenlegi finanszírozási rendszer, az előttünk álló kihívások, az érdekeltekkel folytatott konzultáció eredményei, valamint a legfontosabb horizontális és ágazati kérdésekre vonatkozó különféle választási lehetőségek” című, ugyanezen a napon kiadott bizottsági munkadokumentumra (SEC(2011)0868),
- tekintettel az EU külügyi- és biztonságpolitikai főképviselőjének és a Bizottságnak a „Globális Európa: az EU külső tevékenységei finanszírozásának megújítása” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett közös közleményre (COM(2011)0865),
- tekintettel a harmadik országokkal folytatott együttműködésre irányuló Partnerségi Eszköz létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2011)0840, SEC(2011)1469, SEC(2011)1470),
- tekintettel az EU–Latin-amerikai Parlamenti Közgyűlés (EuroLat) állásfoglalásaira és különösen a 2011. május 18–19-én Montevideóban (Uruguay) megtartott ötödik rendes plenáris ülésen elfogadott, az Európai Unió és Latin-Amerika közötti kereskedelmi kapcsolatok kilátásairól szóló és az elsősorban a nők és a fiatalok munkahelyeire vonatkozó munkahelyvédelmi és munkahely-teremtési stratégiákról, valamint az Európai Unió és Latin-Amerika között a biztonság és védelem terén fennálló kapcsolatokról szóló állásfoglalásaira,
- tekintettel az Európai Unió és Latin-Amerika közötti kapcsolatokat célzó globális partnerségről és közös stratégiáról szóló 2001. november 15-i állásfoglalására<sup>1</sup>, az Európai Unió és Latin-Amerika közötti megerősített partnerségről szóló 2006. április 27-i állásfoglalására<sup>2</sup> és az Európai Unió és a latin-amerikai és karibi országok Limában megtartott V. LAK–EU csúcstalálkozójáról szóló 2008. április 24-i állásfoglalására<sup>3</sup>,
- tekintettel a Latin-Amerikával ápolts kapcsolatokra vonatkozó 2010. május 5-i uniós stratégiáról<sup>4</sup>, a 2010. október 21-i az Unió Latin-Amerikával fenntartott kereskedelmi kapcsolatairól<sup>5</sup> és a 2011. július 5-i, az EU fejlesztéspolitikájának hathatósabbá tételéről<sup>6</sup> szóló állásfoglalásaira,
- tekintettel a Latin-Amerikára vonatkozó új uniós fejlesztési együttműködési politikáról: a társadalmi kohézió, a regionális integráció és a dél-dél együttműködés fontosságának kiemeléséről szóló új tanulmányra (2011. december),
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,

---

<sup>1</sup> HL C 140. E., 2002.3.16., 569. o.

<sup>2</sup> HL C 296. E, 2006.12.6., 123. o.

<sup>3</sup> HL C 259. E, 2009.10.29., 64. o.

<sup>4</sup> HL C 81. E, 2011.3.15., 54. o.

<sup>5</sup> HL C 70. E., 2012.3.8., 79. o.

<sup>6</sup> Elfogadott szövegek, P7\_TA(2011)0320.

- tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére és a Külügyi Bizottság véleményére (A7-0159/2012),
- A. mivel a Lisszaboni Szerződés meghatározása szerint a fejlesztési együttműködés általános célkitűzése a szegénység felszámolása és a fenntartható gazdasági és társadalmi fejlődés előmozdítása, ideértve a millenniumi fejlesztési célok (MFC) 2015-ig történő megvalósítását is;
- B. mivel a térség a közepes jövedelmű országok csoportjába tartozik, amelyek a gazdasági növekedés és a hatékonyabb szociálpolitika révén jelentős sikereket értek el a szegénység mérséklése – egyetlen évtized alatt 44%-ról 33 %-ra csökkentve azt –, valamint az egyenlőtlenség csökkentése terén, ennek ellenére minden harmadik latin-amerikai – 180 millió ember, akik közül 52 millió él napi 2 eurónál kevesebb összegből – még mindig a szegénységi küszöb alatt él, és a régió 10 országa a világ azon 15 országa közé tartozik, ahol a legnagyobb mértékű az egyenlőtlenség<sup>1</sup>; mivel egyes országokban az alultáplált személyek aránya meghaladja a 20%-ot, 28 millió polgár írástudatlan, és 44 millióan élnek a szociális védelmi rendszerek körén kívül;
- C. mivel az IMF 2011-re 4,5%-os átlagos GDP-növekedést prognosztizált Latin-Amerikában, és egyes előrejelzések szerint a globális gazdasági növekedés lassulása várható 2012-ben, miközben továbbra is nagy bizonytalanság uralkodik a globális gazdasági és pénzügyi válság térségre gyakorolt hatásait illetően;
- D. mivel a közepes jövedelmű országok képezik a fejlődés és a regionális integráció motorját, és ezen országok válsága gátolja a térség alacsony jövedelmű országainak előrelépését;
- E. mivel a térség országaiban bekövetkezett lassulás eltérő lefolyású, és Bolívia, Honduras, Nicaragua és Suriname számára a kivándorlók készpénzátutalásai – amelyek ezen országok GDP-jének 6–25%-át teszik ki – mellett továbbra is a külső támogatások jelentik a fejlesztési célú finanszírozás egyik legfontosabb forrását;
- F. mivel az új együttműködési politika meghatározásakor figyelembe kell venni az egyes országok sajátos prioritásait és szükségleteit, és mivel az Uniónak a dél-dél együttműködés, a szegénység elleni küzdelem és a regionális és globális fejlődés előmozdítása terén vállalt vezető szerepében együtt kell működnie az összes latin-amerikai országgal és különösen a közepesen fejlett országokkal;
- G. mivel amiatt, hogy a régió számára fontos a jövedelmek és a javak fenntartható fejlődést, valamint a nagyobb fokú társadalmi igazságosságot és társadalmi kohéziót ösztönző, megfelelő politikák alkalmazása révén történő jobb elosztása, a 2004-ben megrendezett guadalajarai fórumon életre hívott stratégiai partnerség egyik fő célkitűzése a társadalmi kohézió;
- H. mivel az emberi jogok, a demokrácia és a felelősségteljes kormányzás különös jelentőséggel bírnak a változtatási programban; mivel Latin-Amerika olyan kontinens, ahol a demokrácia általánosan megalapozott, amely Európával közös demokratikus értékekkel és elvekkel rendelkezik, és ahol az erőszak és a bizonytalanság által fenyegetett állami irányítás és intézményi struktúra támogatást igényel;

---

<sup>1</sup> Az ECLAC és az OECD adatai szerint.

- I. mivel a közepes jövedelmű országokban kívánatosabb lenne a támogatás átirányítása az intézményi és szabályozási kapacitások, a közpolitikák kialakítása, a társadalmi szereplők támogatása, valamint a hivatalos fejlesztési segélyeket (ODA) kiegészítő források mozgósítása felé;
- J. mivel Latin-Amerika és az EU a közös értékeken, illetve az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartásán alapuló biregionális stratégiai partnerséget alakított ki; mivel az EU kilenc globális stratégiai partnere közül kettő latin-amerikai ország (Brazília és Mexikó); mivel az EU az első számú befektető Latin-Amerikában és a térség második legfontosabb kereskedelmi partnere, valamint a Latin-Amerikának juttatott hivatalos fejlesztési segélyek (ODA) 53%-ának biztosításával a fejlesztési segélyek legnagyobb adományozója a régióban;
- K. mivel a világ szegény lakosságának jelentős része ezekben a közepes jövedelmű országokban él; mivel ezen országokat gyakran súlyos egyenlőtlenségek és gyenge kormányzás jellemzi, ami veszélyezteti saját fejlődési folyamatuk fenntarthatóságát; mivel számos közepes jövedelmű ország fontos szerepet játszik a világ politikai, biztonsági és kereskedelmi kérdéseiben, a globális közjavak előállítására és védelmére, regionális szinten pedig „horgonyországként” betöltött funkciójuk révén; mivel a gazdasági fellendülés időszakainak elmúltával továbbra is védtelenek a globális gazdasági, környezeti és biztonsági kockázatokkal szemben;
- L. mivel néhány latin-amerikai ország regionális együttműködési mechanizmusok és a dél-dél együttműködés keretében már bekapcsolódott a fejlesztési együttműködés erőfeszítéseibe;
- M. mivel Latin-Amerika nem szűnhet meg prioritás lenni az EU számára, amint azt az EU és Latin-Amerika közötti biregionális kapcsolatok is tükrözik, amelyek terén az utóbbi években jelentős előrelépések történtek, ezt példázzák a Közép-Amerikával, Chilével és Mexikóval kötött társulási megállapodások, a Kolumbiával és Peruvall kötött többoldalú kereskedelmi megállapodás, a Mercosurral folytatott tárgyalások, a madridi cselekvési terv és az EU–LAC Alapítvány létrehozása;
- N. mivel a fejlesztési politikára vonatkozó európai konszenzus szerint a közepes jövedelmű országok számára nyújtott támogatás továbbra is szükséges a millenniumi fejlesztési célok eléréséhez;
- O. mivel a térségbeli partnerekkel kötött megállapodások, ezen belül a társulási megállapodások, valamint a fejlesztési segélyek révén az EU továbbra is jelentős mértékben támogatja a régió fejlődését és stabilizációs folyamatát; mivel komoly aggodalom forrása az a lehetőség, hogy e folyamat eredményeinek megszilárdulását követően az EU esetleg felhagyja a támogatással;
- P. mivel a Bizottságnak a fejlesztési együttműködési eszközre (DCI) vonatkozó jelenlegi javaslata kilátásba helyezi a közepes jövedelmű latin-amerikai országoknak nyújtott uniós bilaterális támogatás csökkentését, az alapvető szolgáltatások pedig lekerültek a régió számára kijelölt prioritások listájáról;
- Q. mivel a Latin-Amerikára vonatkozó jelenlegi DCI költségvetési előirányzata azt tükrözi, hogy az európai támogatásban részesülő többi területhez viszonyítva erre a térségre jut a legyszerényebb finanszírozás a közösségi költségvetés IV. fejezetének

keretében;

- R. mivel a társadalmi kohézió tág dimenzióval rendelkezik, amely magában foglalja a szegénység elleni küzdelmet, az egyenlőtlenség csökkentését, az alapvető szolgáltatásokhoz, így az egészségügyi ellátáshoz, az oktatáshoz, a nyugdíjhoz vagy és a lakhatáshoz való egyetemes hozzáférést, valamint a társadalmi párbeszéd és a munkaügyi jogok elismerését és védelmét; mivel szükség van egy olyan költségvetési paktumra, amely garantálja a források lehető legjobb elosztását;
- S. mivel Kína Latin-Amerika harmadik legfontosabb befektetőjévé lépett elő, egyes termékek esetében pedig a legjelentősebb, sőt akár az egyetlen exportpiacot képezi; mivel emiatt az Uniónak aktívabb szerepet kell játszania annak érdekében, hogy a WTO rendszerén belül megerősítse kereskedelmi és befektetési kapcsolatait a latin-amerikai országokkal;
- T. mivel a társadalmi kohézió – függetlenül az e fogalomhoz európai és latin-amerikai viszonylatban társuló jelentéstartalmaktól – mindkét régióban a közpolitikák irányadó elvének tekinthető, amely lehetővé teszi, hogy a fejlesztési stratégiák a teljes lakosság jólétének elérésére irányuljanak, elkerülve a polarizációt, az elidegenedést és a demokratikus intézményekbe vetett bizalom elvesztését;
- U. mivel a régióban az adományozók előtt álló legnagyobb kihívások egyike a politikák közötti koherencia, valamint a jobb munkamegosztás keretében a hatékonyabb koordináció és komplementaritás megvalósítása a támogatás nagyobb fokú koncentrációjának és kiszámíthatóságának elérése érdekében;
- V. mivel a jólét megteremtése, a szegénység, az egyenlőtlenség, a kirekesztés és a hátrányos megkülönböztetés – ami különösen a nőket, a fiatalokat és az etnikai kisebbségeket érinti – elleni küzdelem, valamint a társadalmi kohézió és az emberi jogok előmozdítása ma is az EU és Latin-Amerika közötti stratégiai társulás központi prioritása;
- W. mivel a térségben aggasztóak a gyermekhalandóság és anyai mortalitás elleni küzdelemre vonatkozó mutatók, és mivel a nemek közötti egyenlőség, valamint a nők politikai és gazdasági szerepvállalásának erősítése a szegénység csökkentésének alapvető tényezői;
- X. mivel az EU általános preferenciarendszere (GSP) kulcsfontosságú eszköz, amely lehetővé teszi a fejlődő országok számára, hogy nagyobb szerepet vállaljanak a globális kereskedelemben, és ezáltal további exportbevételekre tegyenek szert, ami előmozdítja a gazdasági növekedést, valamint a fejlesztésre és a szegénység mérséklésére irányuló szakpolitikai stratégiák végrehajtását;
- Y. mivel a GDP önmagában nem megfelelő mutató az egyenlőtlenség mérésére, és nem megfelelő hivatkozási alap az elsődlegesen a szegénység felszámolására irányuló uniós fejlesztési támogatások odaítéléséről szóló döntésekhez;
- Z. mivel a latin-amerikai országok sokkal kevesebbet exportálnak a szomszédos országokba, mint más kontinenseken élő társaik; mivel a viszonylag alacsony mértékű kereskedelmi csere a nagy távolságoknak, a magas vámtarifáknak, a vámoknak, a külön kereskedelmi megállapodásoknak és a nem megfelelő infrastruktúrális

hálózatoknak tudható be;

- AA. mivel a szegénység elleni küzdelem és a társadalmi kohézió előmozdítása terén létfontosságú az oktatás és a képzés, valamint a közegészségügyi szolgáltatásokhoz való egyetemes hozzáférés;
- AB. mivel a környezet pusztulása közvetlenül kihat a szegénység kialakulására; mivel Latin-Amerika a Föld nagy természetvédelmi területe, Brazília, Mexikó, Peru és Kolumbia pedig a világ legnagyobb biológiai sokféleséggel rendelkező országai közé tartoznak, ugyanakkor a kontinens az éghajlatváltozással szemben különösen sebezhető;
- AC. mivel az adóbeszedés javítása elengedhetetlen egy olyan kompetens állam kiépítéséhez, amely képes ellátni polgárait olyan alapvető szolgáltatásokkal, mint az egészségügy, a közegészségügy és az oktatás;
- AD. mivel az éghajlatváltozás és a globális felmelegedés legpusztítóbb következményei nagymértékben érintik Latin-Amerikát és a karibi térséget, és a régió országai a világ legsebezhetőbb országai közé tartoznak; mivel a természeti katasztrófák a közép-amerikai térségben a regionális GDP 54%-ának megfelelő veszteséget okoztak;
- AE. mivel a változtatási program kifejezetten hivatkozik a magánszektorra a fenntartható fejlődés megvalósításának alapvető szereplőjeként és a társadalmi kohézió elősegítőjeként;
- AF. mivel fontos, hogy az EU és Latin-Amerika strukturált és átfogó biregionális párbeszédet folytasson a migrációról, és hogy mindkét régió migrációs politikái és gyakorlatai valamennyi migráns számára biztosítsák az alapvető jogok tiszteletben tartását;
- AG. mivel Latin-Amerika egyes országai a világ legerőszakosabb országai közé tartoznak, és a drogkereskedelemmel, pénzmosással, fegyvercsempészettel és korrupcióval kapcsolatos bűnözés, illetve a szervezett bűnözés a régió fejlődését is fenyegető, igen komoly problémát jelent;
- AH. mivel a partnerségi eszközről szóló bizottsági javaslat az Európa 2020 stratégia térségbeli végrehajtását állítja középpontba; mivel ez a javaslat elsősorban az EU stratégiai partnereire és a feltörekvő gazdaságokra összpontosít, egyúttal pedig a globális kihívásokra és veszélyekre hangsúlyt helyező globális megközelítést is alkalmaz;
- AI. mivel Latin-Amerika demokratikus rendszereire és kollektív biztonságára nézve különös veszélyt jelent a bűnszövetkezetekhez kapcsolódó korrupció, különös tekintettel azokra, amelyek kábítószeres elosztásával és kereskedelmével foglalkoznak, beszivárognak az intézményekbe, egymás között szétosztják a hatásköröket, és járulékos károkat okoznak, ezzel pedig súlyos problémákat generálnak az instabilitás és a politikai irányítás terén;
- 1. hangsúlyozza, hogy jóllehet a gazdasági és pénzügyi világválság kevésbé súlyos következményekkel járt Latin-Amerikában, mint a világ más régióiban, az egyenlőtlenségi mutatók és a szegénységi ráták még mindig nagyon magasak, és a

térség hat millenniumi fejlesztési cél tekintetében nem ért el elégséges fejlődést;

2. hangsúlyozza, hogy erősíteni kell az Európai Unió és Latin-Amerika közötti koordinációt a millenniumi fejlesztési célok (MFC) elérése terén, különösen a szegénység leküzdésére, a munkahelyteremtésre és a perifériára szorult csoportok társadalmi befogadására irányuló intézkedések terén; hangsúlyozza, hogy a globális fejlesztési partnerség megvalósítására irányuló millenniumi fejlesztési célnak (8. MFC) központi helyen kell állnia a Latin-Amerikával megvalósított uniós együttműködési politikában, és ki kell választani azokat a területeket, ahol végrehajtják az „inkluzív növekedés” új stratégiáját ezekben az országokban; hangsúlyozza, hogy az EU–Latin-Amerika–Karib-térség Alapítvány jelentősen hozzájárulhat a célkitűzések eléréséhez;
3. úgy véli, hogy a néhány latin-amerikai országban végbement gazdasági és technológiai fejlődés szükségessé teszi az EU bilaterális fejlesztési együttműködése keretében meghatározott célkitűzések újragondolását; kéri, hogy az együttműködést irányítsák át azokra a területekre, ahol arra a szegénység csökkentése érdekében a leginkább szükség van; hangsúlyozza, hogy közös kihívásokkal nézünk szembe, amelyeket a többoldalúság erősítése révén együtt kell leküzdenünk; hangsúlyozza, hogy a növekedés, a kereskedelem, a fejlesztés és a szegénység csökkentése közötti összefüggések nem egyszerűek és nem is magától értetődőek; ennek fényében az EU jövőbeni fejlesztési együttműködési politikájáról folytatott vita összefüggésében arra ösztönzi a Bizottságot, hogy végezze el a szegénység hathatós mérséklése érdekében előmozdítani kívánt jelenlegi fejlesztési modell széles körű és mélyreható átgondolását, és vonja le a tanulságokat az elmúlt évtizedekből a szegénység és az egyenlőtlenség eredményes – a szakpolitikai mozgástér csökkenése vagy korlátozása nélküli – mérséklése érdekében;
4. úgy véli, hogy az uniós együttműködési és fejlesztési politikát a Latin-Amerikával folytatott szoros konzultáció keretében kellene kialakítani annak érdekében, hogy a régiókra vonatkozóan fenntartható, tisztességes és jól kiegyensúlyozott fejlesztési politika jöjjön létre;
5. rámutat, hogy a támogatás – jóllehet lendületet adhat a latin-amerikai országoknak – nem elegendő a fenntartható és tartós fejlődés garantálásához; ezért felhívja a latin-amerikai országokat, hogy erősítsék meg és mozgósítsák belföldi erőforrásaikat, hozzanak létre átlátható adózási rendszereket, korrupciótól és csalástól mentes költségvetési irányítást, valamint elsősorban együttműködés, technikai segítségnyújtás és a helyi közigazgatási szervek melletti jogi és adóügyi képzés megteremtése révén vonják be hatékonyan a magánszektor, a helyi önkormányzatokat és a civil társadalmat az EU–Latin-Amerika napirendbe, hogy nagyobb felelősséggel viseltessenek a projektek iránt;
6. úgy véli, hogy a több latin-amerikai országba érkező, elsősorban azok nyersanyag- és szénhidrogén-lelőhelyeit és mezőgazdasági erőforrásait érintő, meghatározó ázsiai beruházásoknak meg kell győznie az Európai Uniót, hogy rövid időn belül hatékonyan megerősítse a térség fenntartható fejlődéséhez nyújtott támogatását;
7. úgy véli, mivel a fejlesztési politika terén egyensúlyt kell teremteni Latin-Amerika és az EU között, Latin-Amerikának külön erőfeszítést kell tennie regionális politikai, gazdasági és kereskedelmi integrációja előmozdítása érdekében;



8. hangsúlyozza, hogy a Latin-Amerikával ápolt kapcsolatokban elért előrelépést egységes fejlesztéspolitikával kell összehangolni úgy véli, hogy az egyes országokra szabott eszközöket és együttműködési célkitűzéseket kell kidolgozni, a forrásokat a legsérülékenyebb országokra kell összpontosítani, és javítani kell a politikák fejlesztési célú koherenciáját;
9. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a 2014–2020 közötti időszakban a DCI keretében Latin-Amerikával folytatott együttműködés volumenét tartsa a földrajzi alapú eszközök teljes összegének egyharmadán;
10. üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy a segélyeknél alkalmazzák a differenciálás és a koncentráció elvét; hangsúlyozza, hogy a differenciálást a programozás szakaszában – mind a fogadó országokban, mind az együttműködési eszközök tekintetében – fokozatosan kell alkalmazni, és a közepes jövedelmű országoknak jobban megfelelő más együttműködési formákat kell kidolgozni; javasolja, hogy a differenciálás elvét objektív és valamennyi ország számára közös feltételekkel alkalmazzák;
11. emlékeztet arra, hogy mivel az Unió nem csupán a legjelentősebb nemzetközi adományozó, hanem a nemzetközi közösség aktív tagjaként globális szereplő is, sőt akként is kell fellépnie, így a differenciáláson alapuló megközelítés nem eredményezheti a térség jelentőségének drasztikus csökkenését az EU külső dimenziójában. úgy véli, hogy máskülönben az EU teljes régiókban ítélné önmagát jelentéktelenségre, szabad teret hagyva más globális szereplők beavatkozásának;
12. hangsúlyozza, hogy a források bármilyen esetleges átcsoportosítása esetén ugyanazon régió alacsony és közepesen alacsony jövedelmű országaiban jelen lévő szegénység felszámolását célzó földrajzi alapú programoknak kell kedvezni;

#### ***A közepes jövedelmű országok jelentősége – a differenciált megközelítés szükségessége***

13. aggodalmának ad hangot a Bizottság DCI-re vonatkozó javaslatában – amely Latin-Amerika és a Karib-térség tizenegy közepes jövedelmű országától megvonja a kétoldalú programokhoz való hozzáférés lehetőségét – megállapított jogosultsági kritériumok végrehajtásával kapcsolatos szigor hiánya miatt; emlékeztet arra, hogy egyes latin-amerikai országok azok közé tartoznak, ahol a világon a legnagyobb az egyenlőtlenség az egy főre eső jövedelem tekintetében, és hogy ez a tartós egyenlőtlenség alacsony társadalmi-gazdasági mobilitással párosul; hangsúlyozza, hogy egy igen heterogén országcsoporthoz van szó, következésképpen fenn kell tartani a koordináción és a politikai párbeszédre alapuló differenciált együttműködést;
14. úgy véli, hogy az EU által a térség felé közvetített üzenet igen aggasztó, mivel az a gyakorlatban azt kommunikálja az EU részéről, hogy a nagyszámú politikai és kereskedelmi kötelezettségvállalás és a közös globális érdekek ellenére az EU nem adja meg a térségnek a számára kijáró odafigyelést;
15. hangsúlyozza – amint azt a fejlesztési együttműködésre vonatkozó európai konszenzus 66. cikke is megállapítja –, hogy kellő figyelmet kell fordítani a közepes jövedelmű, és különösen az alacsonyabb közepes jövedelmű országokra, amelyek közül sokan az alacsony jövedelmű országokéhoz hasonló problémákkal küzdenek;

16. kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a fejlettség értékelésére használt mutatók felülvizsgálata és bővítése céljából a differenciálás elve alapján készítsen egy objektív és átlátható elemzést, és a gazdasági kritériumok megállapításakor ne csak a jövedelemszintet vegye figyelembe, hanem az olyan tényezőket is, mint a szegénységi mutató, az ECHO sérülékenységi és válságindexe, a Gini-együttható és az egyenlőtlenségi együttható; figyelmeztet, hogy az országok jövedelemszint szerinti osztályozása olyan számításokon alapul, amelyek rejtve hagyják az egyenlőtlenséget és a szegénységet;
17. a fent említett mutatókat figyelembe véve szorgalmazza, hogy az EU a jövőbeni DCI keretében legalább Kolumbiával, Ecuadorral és Peruvall folytassa a kétoldalú együttműködést;
18. kéri a Bizottságot, hogy a segélyek kiszámíthatóságának a fejlesztési segélyezés hatékonyságával foglalkozó puszani fórumon megfogalmazott elvét követve terjesszen elő a közepes jövedelmű országoknak nyújtott bilaterális segélyek fokozatos megszüntetésére vonatkozó egységes stratégiát, amely lehetővé teszi ezen országok számára, hogy a segélyprogramok „abszolvenseiként” helyzetüket konszolidálják;
19. kéri a Bizottságot, hogy a bilaterális segélyek fokozatos, az új DCI hatályba lépésekor kezdődő visszavonása során biztosítsa az alábbi kritériumok érvényesülését:
  - a célkitűzések kifejezett összekapcsolása és a bilaterális segélyek ágazati koncentrációja a társadalmi kohézió megerősítése érdekében, nevezetesen a bevételek és a lehetőségek egyenlőtlenségének csökkentésére irányuló aktív politikák és programok társfinanszírozása révén, valamint a versenyképességet és a fenntartható fejlődést támogató egyéb, fejlettebb programok segítségével, amelyek többek között magukban foglalják a technológiai és tudományos együttműködés és innováció, illetve a műszaki segítségnyújtási programok előmozdítását, a regionális és szubregionális tematikus programokhoz, valamint a garantált minimumösszeget megállapító partnerségi eszközhöz való elsőbbségi hozzáférést; a visszafizethető támogatások és az ösztöndíjprogramok ösztönzése;
  - a prioritások meghatározása a nemzeti hatóságokkal és a civil társadalommal folytatott kétoldalú és régióközi párbeszédnek segítségével;
  - a kétoldalú együttműködés fenntartása a támogatások kihelyezését szabályozó mutatók és az egyes országok helyzete alapján meghatározott, legfeljebb négy éves átmeneti időszak alatt;
20. hangsúlyozza, hogy a közepes jövedelmű országokkal és a magasabb közepes jövedelmű országokkal kialakítandó újfajta együttműködés támogatása érdekében több mint 1000 millió euróval bővíteni kell a partnerségi eszközt, biztosítva a források kiszámíthatóságát, számszerűsíthetőségét és ellenőrizhetőségét; hangsúlyozza, hogy gondoskodni kell arról, hogy ez az eszköz segítsen megerősíteni az EU globális kihívásokra – ilyen például az egyenlőtlenség és az éghajlatváltozás elleni küzdelem, a biztonsági kihívások, vagy a kábítószer-kereskedelem elleni harc – adott válaszait;

### ***Társadalmi kohézió és a szegénység elleni küzdelem***

21. úgy véli, hogy az egyenlőtlenség magas foka és a hatékony szociális védelmi rendszer

hiánya a legfőbb akadálya a demokrácia megszilárdulásának és a régió igazságos és fenntartható gazdasági fejlődésének, ezért kéri a demokratikus kormányzóképeség és a társadalmi kohézió közötti kapcsolat nagyobb mértékű figyelembevételét;

22. úgy véli, hogy mindaddig nem teljesülhet az EU és Latin-Amerika közötti partnerség társadalmi kohézióra irányuló célkitűzése, amíg meg nem valósul a magas szintű fejlődés, valamint a jövedelmek és javak méltányos elosztása, e cél eléréséhez pedig biztosítani kell a szegénység felszámolását is igazságosabb és progresszívebb, az adózási képességet, valamint az adóelkerülés és az adócsalás elleni küzdelmet erősítő adóügyi politikák révén;
23. hangsúlyozza a kereskedelem révén megvalósuló fejlesztési támogatás fontosságát; megállapítja, hogy a Latin-Amerika és az EU közötti kereskedelmi cserék kulcsfontosságú tényezők a szegénység enyhítésében és a jólét megteremtésének biztosításában mindkét kontinensen; óva int a jelenlegi gazdasági és pénzügyi válságból eredő protekcionista tendenciáktól;
24. hangsúlyozza az oktatási és egészségügyi programok számára meghatározott 20%-os célkitűzés fenntartásának fontosságát, és kitart amellett, hogy a nemek közötti egyenlőséget a munkaerőpiacon és általában véve a társadalomban is figyelembe kell venni; ismételten rámutat arra, hogy az oktatás és a humán tőkébe történő befektetés képezi a társadalmi kohézió és a társadalmi-gazdasági fejlődés alapját; kéri, hogy hatékony szakpolitikák megvalósításával és megfelelő finanszírozással küzdjenek az írástudatlanság ellen, amely a térség egyes országaiban még mindig igen elterjedt, különösen a lánygyermek és a nők körében, és mozdítsák elő az ingyenes közoktatás elérhetőségét (alap- és középfokon egyaránt), ami az egyes állami költségvetésekben fennálló forráshiány miatt korlátozott; e tekintetben támogatja az Ibero–Amerikai Államok Szervezete (OEI) által kidolgozott, „Oktatási célok 2021-re: ilyen oktatást szeretnénk a bicentenáriumi generációja számára” elnevezésű projektet;
25. hangsúlyozza, hogy noha Latin-Amerikában az oktatási lefedettség és ráfordítás az utóbbi évtizedekben folyamatosan javult, azt továbbra is alacsony minőség és egyenlőtlen hozzáférés jellemzi; kiemeli az Európai Unió által az Erasmus, Alban és Alfa programok révén megvalósított munkát, és felkéri a Bizottságot, hogy továbbra is biztosítsa az eddigi költségvetési előirányzatokat;
26. hangsúlyozza, hogy az utóbbi években az iskolai teljesítmény terén a vidéki és városi térségek, az iskolatípusok – állami vagy magán –, illetve a nemek között, valamint a társadalmi-gazdasági háttér alapján mutatkozó jelentős különbségek tovább nőttek Latin-Amerikában, ezáltal súlyosbítva a társadalmi kohézió hiányának problémáját;
27. hangsúlyozza, hogy a társadalmi kohézió szorosan összefügg más szakpolitikákkal, így például a kereskedelemmel, a beruházásokkal és a pénzügyekkel; úgy véli, hogy a DCI tematikus, nemzeti és regionális programozása során jobban figyelembe kell venni a társadalmi kohézióval kapcsolatos célkitűzéseket, és az igazságosabb, a méltányosságot, a közszolgáltatásokhoz való hozzáférést és a tisztességes munkát elősegítő költségvetési, adó- és szociálpolitikákat, valamint az igazságügyi rendszer reformját kell támogatni;
28. kiemeli az EuroSocial, az URB-AL, az AL-INVEST és a COPOLAD programok, valamint azon programok jelentőségét is, amelyek az EU és Latin-Amerika közötti

párbeszéd és együttműködés erősítése céljából a migráció és a fejlesztési politikák irányítási modelljeinek kidolgozására összpontosítanak; úgy véli, hogy az új DCI keretében e programokat meg kell erősíteni oly módon, hogy kiaknázzák a háromoldalú együttműködés szempontjából bennük rejlő lehetőségeket;

29. rámutat arra, hogy az Európai Uniónak a DCI révén biztosítani kell a szükséges forrásokat annak érdekében, hogy a gyermekek életkörülményei javuljanak, valamint lehetőséget kapjanak képességeik és a bennük rejlő lehetőségek kibontakoztatására, különösen a családon belül;
30. ismételten hangsúlyozza a társadalmi kohézióról szóló EU–latin-amerikai fórum jelentőségét, és kéri, hogy azt nagyratörőbb és az e területen folytatott együttműködés összehangolását szolgáló mechanizmusok ösztönzésével tegyék a társadalmi kohézióról folytatott biregionális politikai párbeszéd színterévé, valamint mozdítsák elő a társadalmi kohézió kérdését a legfontosabb nemzetközi fórumok napirendjén;
31. rámutat arra, hogy az EU-LAC Alapítvány fontos szerepet tölthet be a civil társadalom azon fellépéseinek és vitáinak összehangolásában és támogatásában, amelyek a nemzetközi együttműködésnek a térségbeli társadalmi kohézió előmozdításában vállalt szerepével kapcsolatosak;

#### ***A fejlesztési politikák koherenciája***

32. emlékeztet az EUMSZ 208. cikkében lefektetett fejlesztési együttműködési politika fontosságára a szegénység felszámolása, a gazdasági és szociális jogok előmozdítása, a környezetvédelem, a jó kormányzás, valamint a fenntartható és inkluzív fejlődés érdekében;
33. felhívja az Európai Bizottságot, hogy növelje a latin-amerikai országokban megvalósított projektjei láthatóságát, és az EU-val folytatott együttműködés hozzáadott értékének bemutatásával tegye azokat világosabban érthetővé a polgárok számára;
34. rámutat arra, hogy az EU társulási/szabadkereskedelmi megállapodásai semmilyen körülmények között nem ütközhetnek a politikák fejlesztési célú koherenciájának célkitűzésével; ennek megfelelően sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy a kereskedelemmel foglalkozó fejezetek – mint például a pénzügyi szolgáltatások, a kormányzati beszerzések és a szellemi tulajdonjogok – megfelelően tükrözzék a fejlesztési szükségleteket és problémákat, és erős mechanizmussal biztosítsák a szociális, munkaügyi és környezetvédelmi jogokra vonatkozó közös normák teljesülését a folyamatban lévő tárgyalások során vagy a felülvizsgálat idején;
35. sajnálatának ad hangot, amiért az általános preferenciális kedvezmények rendszerére vonatkozó bizottsági javaslat figyelmen kívül hagyja a Latin-Amerikával fenntartott kapcsolatok stratégiai jellegét azáltal, hogy a régió meglehetősen sok országát megfosztja ettől az eszköztől, holott az szükséges a régió fejlődése szempontjából;
36. kéri az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy egyesítsék erőfeszítéseiket az Andok Közösséggel megkötendő jövőbeni, teljes körű társulási megállapodás előmozdítása céljából az e közösséget alkotó tagországok gazdasági növekedése és társadalmi fejlődése érdekében, az EU értékeinek, elveinek és céljainak megfelelően, amelyek

mindig támogatták a latin-amerikai integrációt;

37. felhívja az EU-t annak biztosítására, hogy a fejlesztésre elkülönített forrásokat ne irányítsák át más célokra;
38. úgy véli, hogy az EU és a MERCOSUR közötti társulási megállapodás megkötése elősegíthetné és erősíthetné az együttműködést és a fejlődést Latin-Amerika és az Európai Unió között, feltéve, hogy az a tisztességes kereskedelem elvén és a nemzetközi munkaügyi és környezetvédelmi normákon, valamint a befektetések számára biztosított jobbiztonság elvén alapul, és a felek is becsületes magatartást tanúsítanak;
39. hangsúlyozza, hogy az új DCI-nek elő kell segítenie a regionális integráció folyamatát; e tekintetben emlékeztet arra, hogy a társulási megállapodások és a többoldalú kereskedelmi megállapodások – amennyiben fő szempontjaik megfelelők, és figyelembe veszik az aszimmetriákat – a regionális integráció hatásos ösztönzői lehetnek, de fenntartja, hogy a politikák közötti koherencia hiánya veszélyezteti e folyamatot; sürgeti az Uniót annak biztosítására, hogy egyetlen megkötött kétoldalú megállapodás se veszélyeztesse Latin-Amerika integrációs folyamatát; megállapítja azt is, hogy miközben a régióközi kapcsolatok a kétoldalú kapcsolatok javára visszaszorultak, ez a kétoldalúság felé való elmozdulás jellemzően növeli a széttagoltságot és a rivalizálást Latin-Amerika regionális tömörüléseiben belül;
40. hangsúlyozza, hogy az EU küldöttségeinek keretében súlypontokat kell létrehozni a politikák fejlesztési célú koherenciája számára, valamint e területen nyomon követési mechanizmusokat kell kialakítani és bevezetni;
41. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az Európai Unió – különösen az emberi jogokkal összhangban álló szociális záradékoknak a partnerségi megállapodásokba történő beépítése révén – a fejlesztési politikákhoz jobban illeszkedő kereskedelempolitikát alakítson ki annak érdekében, hogy a kereskedelem előmozdítsa a méltányos és igazságos társadalmi normákat is;
42. hangsúlyozza a nagyobb koherencia fontosságát az ODA tekintetében, és úgy véli, hogy az EU és három latin-amerikai ország jelenlétének a G20 csoportban hozzá kell járulnia az álláspontok összehangolásához, ami lehetővé teszi a politikák fejlesztési célú koherenciájának közös megvalósítását;
43. emlékeztet a politikák fejlesztési célú koherenciája vonatkozásában az EUMSZ 208. cikkében foglalt elv tiszteletben tartásának kötelezettségére, valamint annak szükségességére, hogy elkerüljék azt a térségre gyakorolt negatív hatást, amit 11 országnak az EU-val folytatott kétoldalú együttműködésből való kizárása, valamint a GSP+ rendszerből származó kereskedelmi kedvezmények megszüntetése eredményezne;
44. emlékeztet arra, hogy Latin-Amerikában a civil társadalom fontos szerepet játszik a demokrácia megszilárdításában és a fejlesztési politikák alakításában, végrehajtásában és ellenőrzésében; sajnálattal állapítja meg, hogy a civil társadalom nem kap jelentős szerepet a jelenlegi együttműködési programokban, és kevés forráshoz jut;
45. hangsúlyozza, hogy összhangban a demokratikus felelősségvállalás elképzelésével,

támogatni kell a parlamentek, a helyi és regionális hatóságok, illetve a civil társadalom arra irányuló törekvéseit, hogy megfelelő szerepet vállaljanak a fejlesztési stratégiák meghatározásában, a kormányok elszámoltatásában, valamint a múltbeli teljesítmények és az elért eredmények nyomon követésében és értékelésében; különösen hangsúlyozza annak fontosságát, hogy erősödjön a latin-amerikai parlamenti képviselők befolyása a döntéshozatali folyamatokban betöltött szerepük fokozása révén;

46. ezért megdöbbenőnek tartja, hogy a latin-amerikai országokkal újonnan megtárgyalt társulási megállapodásokban és szabadkereskedelmi megállapodásokban a civil társadalommal folytatott konzultációt kifejezetten a fenntartható fejlődéssel foglalkozó fejezethez kapcsolódó kérdésekre korlátozták;
47. úgy véli, hogy a civil társadalom támogatásának továbbra is szerepelnie kell a következő DCI prioritásai között; hangsúlyozza, hogy e támogatást integrálni kell az országstratégiákba és a regionális programokba, ezáltal hangsúlyozva annak meghatározó szerepét az egyenlőtlenség és a korrupció elleni küzdelemben, valamint a pénzügyi források felhasználásának ellenőrzésében;
48. felhívja a Bizottságot, hogy a regionális stratégiai programok keretében nyújtson fokozott pénzügyi, technikai és szakértői támogatást a latin-amerikai országok nemzeti parlamentjeinek igazgatása számára annak érdekében, hogy erősítse hatékonyságukat, átláthatóságukat és elszámoltathatóságukat, ami elengedhetetlen ahhoz, hogy a parlamentek megfelelően betölthessék szerepüket a demokratikus döntéshozatali folyamatokban;
49. emlékeztet arra, hogy a fejlesztési politikára vonatkozó európai konszenzus 18. bekezdése kimondja, hogy „az EU további támogatást nyújt a nem állami szereplők kapacitásának megerősítéséhez annak érdekében, hogy nagyobb súllyal vehessenek részt a fejlesztési folyamatban, és előre vigyék a politikai, társadalmi és gazdasági párbeszédet”; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az EU fejlesztési politikájának hathatósabbá tételéről szóló zöld könyv egyáltalán nem részletezi a civil társadalom közreműködésének és szerepvállalásának megvalósítási formáit a fejlesztési együttműködésre vonatkozó jövőbeni uniós politikában;
50. felhívja az alelnököt/a külügyi és biztonságpolitikai főképviselőt és az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy a Lisszaboni Szerződésben foglaltaknak megfelelően gondoskodjon az EU Latin-Amerikára irányuló külső fellépéseinek egységességéről, összehangjáról és hatékonyságáról;

### ***Erőszak és bűnözés***

51. aggodalmát fejezi ki a régióban tapasztalható nagymértékű bűnözés és erőszak – különösen a nők ellen elkövetett gyilkosságok – társadalmi hatásai miatt; szükségesnek tartja egy olyan új, hatékonyabb stratégia kidolgozását, amely felszámolja e jelenséget, valamint annak gazdasági, társadalmi és politikai okait;
52. kéri a Bizottságot, hogy határozottan támogassa a nyersanyag-kitermelő projektek által érintett helyi közösségekkel folytatott konzultációs folyamatokat, ezzel összefüggésben ismételten hangsúlyozza annak fontosságát, hogy biztosítsák a nyersanyag-kitermelő iparágakra vonatkozó országokénti jelentéstételt – amint azt az

elszámolásról és az átláthatóságról szóló irányelvre vonatkozó javaslat is kilátásba helyezi –, mégpedig a korrupcióval, a vesztegetéssel és az adókijátszással szembeni fellépés szigorításának eszközeként;

53. emlékeztet arra, hogy a bűnözés és a bizonytalanság súlyosan kihat a polgároknak a demokratikus közintézményekbe vetett bizalmára, valamint az emberi jogok védelmére;
54. hangsúlyozza, hogy az Unió külső fellépéseinek egyik kiemelt célja a demokratikus rendszerek megerősítésének előmozdítása és az emberi jogok védelme világszerte, így Latin-Amerikában is;
55. aggodalmának ad hangot a térségben elkövetett nemi alapú erőszak jelentős hatása miatt;
56. kéri az Bizottságot, hogy a büntetlenség elleni küzdelmet tegye prioritássá a Latin-Amerikát érintő fejlesztési politikájában, és 2012 végéig terjesszen elő közleményt e tárgyban, amely az igazságügyi együttműködésre, a pénzügyi együttműködésre és információcserére, valamint az áldozatok védelmére vonatkozó fejezeteket tartalmaz;
57. aggodalmának ad hangot a nőkkel szembeni fokozott erőszak miatt; kéri a Bizottságot, hogy hozzon létre világos felelősségi köröket az EKSZ-en belül, és hangolja össze az uniós küldöttségek vonatkozó intézkedéseit az érintett országok tagállami nagykövetségeinek intézkedéseivel annak érdekében, hogy a nők ellen elkövetett gyilkosságokról szóló, Catherine Ashton főképviselelő által 2010 júniusában közzétett nyilatkozatot elegendő forrással támogatott, konkrét politikákká alakítsák;
58. kéri a Bizottságot, hogy nyújtson politikai és pénzügyi támogatást az Emberi Jogok Amerikaközi Rendszerének a nők ellen elkövetett gyilkosságok terén végzett munkájához, és járuljon hozzá ítéleteinek végrehajtásához;
59. sürgeti az alelnököt/a külügyi és biztonságpolitikai főképviselelőt, hogy konzultáljon az Európai Parlamenttel és tájékoztassa a létező emberi jogi párbeszégekről, valamint hogy a kétoldalú regionális partnerségek keretében működjön együtt a nőgyilkosságok és a nők elleni erőszak más formáinak felszámolására irányuló megoldások keresésében;
60. felkéri a Bizottságot, hogy aktívan működjön közre és vesse fel ezt a témát a politikai párbeszésekben, különös tekintettel a fennálló emberi jogi párbeszésekre, és ajánljon fel együttműködést a két régió közötti partnerség keretében a nők ellen elkövetett erőszak és gyilkosságok felszámolására irányuló megoldások feltárása során;

### ***Éghajlatváltozás***

61. aggodalmát fejezi ki az éghajlatváltozásnak a fenntartható fejlődésre, a biológiai sokféleség védelmére, az erdőpusztulás megakadályozására és a mezőgazdasági termelésre gyakorolt hatása miatt Latin-Amerikában;
62. kitart amellett, hogy az EU a fejlesztési együttműködésen keresztül nem kellene előmozdítania vagy támogatnia az agroüzemanyagok nagy léptékű előállítását, annak az élelmiszer-biztonságra, az erdőirtásra, a földterületekhez való hozzáférésre és a

környezetre gyakorolt kedvezőtlen hatásai miatt;

63. felhívja a latin-amerikai országok helyi hatóságait, hogy elsősorban az éghajlatváltozás negatív hatásának keretei között fordítsanak különös figyelmet azokra a szaporodó beruházásokra, amelyek akadályozhatják országuk fenntartható fejlődését és ökoszisztémáit;
64. emlékeztet arra, hogy az éghajlatváltozás többletterhet jelent Latin-Amerika számára, és hogy sürgető szükség van az éghajlatváltozás leküzdésére, mérséklésére és az ahhoz való alkalmazkodást szolgáló fellépések finanszírozására;
65. kéri az EU és Latin-Amerika között az EuroClima program és a dél-dél együttműködés keretében folytatott tapasztalat- és információcsere ösztönzését a madridi cselekvési tervben foglalt megállapodás szerint; emlékeztet a környezeti fenntarthatósággal kapcsolatos ismeretterjesztés fontosságára;
66. rámutat arra, hogy bár Latin-Amerika rendelkezik a Föld vízkészletének 30%-ával, a víz eloszlása rendkívül rendszertelen és egyenlőtlen; sürgeti a Bizottságot, hogy továbbra is támogassa partnerországait a közműágazatok javításában és a vízkészletek kezelésében;
67. emlékeztet az EU arra irányuló kötelezettségvállalására, hogy hozzájárul a fenntartható energiaforrások – mint a fenntartható gazdaság katalizátorai – szerepének megerősítéséhez;

### ***Magánszektor és infrastruktúra***

68. megállapítja, hogy a Latin-amerikai Beruházási Eszközhöz (LAIF) hasonló mechanizmusok célja, hogy egyre fontosabbá váljanak az uniós fejlesztési együttműködésben, amelynek prioritásai az energiahatékonyság, a megújuló energiák, a szállítás, a biológiai sokféleség védelme és a kkv-k támogatása, és hangsúlyozza ezen eszköz potenciális jelentőségét a regionális integráció és a régió nemzetközi versenyképességére irányuló napirend előrevitele terén; kiemeli, hogy a civil társadalomnak központi és megfelelő szerepet kell betöltenie a fejlesztési politikák ellenőrzése terén, ugyanakkor megállapítja, hogy a LAIF struktúráján belül nem irányoztak elő semmilyen mechanizmust a civil társadalom képviselőinek és részvételének biztosítására; ennek megfelelően felhívja a Bizottságot, hogy az uniós fejlesztési együttműködési források hatékony ellenőrzésének és nyomon követésének biztosítása érdekében gondoskodjon a parlamentek és a civil társadalom képviselőinek és részvételének garantálásáról;
69. hangsúlyozza a LAIF keretében szerzett tapasztalatok további tanulmányozásának szükségességét, és kitarthat emellett, hogy a jövőbeni projekteket végrehajtásuk tekintetében világosan meghatározott és átlátható nyomon követési mechanizmusoknak, valamint társadalmi és környezeti hatásvizsgálatoknak kell alávetni;
70. különösen hangsúlyozza – a térség fejlődéséhez, gazdasági növekedéséhez, valamint a társadalmi és gazdasági konszolidációhoz történő hozzájárulásukból kifolyólag – a kis- és középvállalkozások támogatásának jelentőségét; kiemeli, hogy a kkv-k a munkahelyteremtés elsődleges forrásai; úgy véli, hogy az EU inkluzív növekedési



politikája célkitűzéseinek előmozdítása érdekében szükség lesz arra is, hogy ösztönözzék az európai partnerek részéről a vállalatok társadalmi felelősségvállalása terén végzett tevékenységeket;

71. a jelenlegi magas növekedési ráták fenntartása és a társadalmi befogadás ösztönzése érdekében hangsúlyozza, hogy sürgősen elő kell mozdítani az infrastruktúrák kiépítését Latin-Amerikában; a szállítási, energetikai és távközlési infrastrukturális projektek támogatására olyan eszközök használatát ajánlja, mint a (LAIF), mivel ezeken a területeken a latin-amerikai országok aktuális beruházása a szükségesnél jóval kisebb; emlékeztet arra, hogy az ODA-eszközök ilyen projektekre történő felhasználását a szegénység csökkentéséhez és a társadalmi kohézió előmozdításához való hozzájárulásukkal, valamint a lakosság számára nyújtott minőségi szolgáltatásaikkal kell alátámasztani;
72. kitart amellett, hogy a Bizottságnak világos iránymutatásokat kell kidolgoznia a projektek kiválasztására irányuló átlátható döntéshozatali folyamatra vonatkozóan, és biztosítani kell az összhangot a fejlesztési politikára vonatkozó európai konszenzussal, az ország felelősségvállalásának elvével és a támogatás függetlenítésére vonatkozó uniós kötelezettségvállalással;
73. kitart amellett, hogy a fejlődő országokban a támogatásokat és kölcsönöket vegyítő eszközöket a kisléptékű és helyi energiatermeléshez, valamint a mezőgazdasági termeléshez hasonló területekre kell összpontosítani, és a kkv-k és a mikrovállalkozások javára kell felhasználni;

#### ***Differenciált együttműködés: tudományos és technológiai kutatás;***

74. kéri, hogy a Horizont 2020 keretprogramon belül mélyítsék el az egyes közepes jövedelmű országokkal a tudomány, a technológia és az innováció területén folytatott együttműködést;
75. bízik abban, hogy a tudomány, a felsőoktatás és képzés, a technológia és az innováció témakörében kezdődő beható párbeszéd lökést adhat az innováció és tudás euro–latin-amerikai térsége létrehozásának, és elősegítheti a versenyképesség növelését;
76. úgy véli, hogy elő kell segíteni a kutatók ideiglenes mobilitását, valamint az egyetemeknek és kutatóközpontoknak nyújtott támogatást a következő területeken: egészségügy, élelmiszer-biztonság, tengerkutatás és tengerhasznosítási célú kutatás, megújuló energiaforrások, éghajlatváltozás elleni küzdelem és az ahhoz történő alkalmazkodás;
77. emlékeztet arra, hogy az Európai Uniónak fokozottan figyelembe kell vennie és ki kell használnia a Latin-Amerika közelében fekvő egyes uniós legkülső régiók geopolitikai helyzetéből adódó jelentős előnyöket;
78. megállapítja, hogy a mezőgazdasági gyakorlatokkal foglalkozó kutatóintézetek jelenlegi munkájának megerősítése alapvető fontosságú a kontinens fejlődéséhez;

#### ***A regionális együttműködés, a dél-dél együttműködés és a háromoldalú együttműködés előmozdítása***

79. kéri a Bizottságot, hogy alaposabban fontolja meg a dél-dél együttműködés beillesztését az együttműködési politikába;
80. emlékeztet arra, hogy mivel Latin-Amerika a dél-dél együttműködés vonatkozásában a világ legdinamikusabb régióinak egyike, egyértelmű a közepes jövedelmű országok fontos szerepe a regionális integráció és a nemzetközi fejlesztési célok támogatásában;
81. emlékeztet arra, hogy az EU a dél-dél együttműködésre vonatkozóan még nem rendelkezik olyan világos stratégiával<sup>1</sup>, amely lehetővé tenné számára az aktívabb politika kialakítását e területen; hangsúlyozza, hogy ki kell dolgozni a dél-dél együttműködés és a háromoldalú együttműködés különböző formáinak társadalmi és gazdasági hatásait tükröző mutatókat;
82. ismételten felhívja a figyelmet a térségen belüli kereskedelmi kapcsolatok és a háromoldalú együttműködés jelentőségére és a millenniumi fejlesztési célok elérésében, a szegénység felszámolásában, a foglalkoztatás és a nemek közötti egyenlőség előmozdításában, az oktatásban, a társadalmi kohézió megvalósításában, a mezőgazdaságban és a fenntartható fejlődésben játszott kulcsszerepére;
83. úgy véli, hogy bővíteni kell a biregionális együttműködés, a dél-dél együttműködés és a háromoldalú együttműködés kezdeményezéseit olyan ágazatokban, mint például a tudomány és a kutatás, a fenntartható fejlődés, a környezetvédelem, az éghajlatváltozás, az energia, a társadalmi kohézió, az oktatás és a foglalkoztatás;
84. hangsúlyozza, hogy ki kell bővíteni az EU és Latin-Amerika közötti politikai párbeszédet a különböző szinteken, például az államfői csúcstalálkozók és az EUROLAT Parlamenti Közgyűlés szintjén, mivel ezek a politikai konszenzus elérésének fontos eszközei; szorgalmazza olyan intézkedések meghozatalát, amelyek biztosítják, hogy az EU és Latin-Amerika közötti csúcstalálkozókra tett politikai kötelezettségvállalásokat a szükséges pénzügyi források kijelölése kövesse;
85. javasolja, hogy mind a dél-dél együttműködés, mind a háromoldalú együttműködés kapja meg a megfelelő stratégiai jelentőséget az EUROLAT Parlamenti Közgyűlés és az EU-LAC Alapítvány napirendjén;
86. úgy véli, hogy a madridi csúc záró következtetéseinek egyértelmű folyományaképpen a dél-dél együttműködésnek és a háromoldalú együttműködésnek a Chilében megtartandó VII. EU–Latin-Amerika–Karib-térség csúcstalálkozó egyik központi témáját kell képeznie;

o

o o

87. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az alelnöknek/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének, a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamok, illetve Latin-Amerika és a karibi térség valamennyi országa kormányának és parlamentjének, az EU-LAC Alapítványnak, az Euro–Latin-amerikai Parlamenti

---

<sup>1</sup> Hangsúlyozza, hogy e tárgyban léteznek iránymutatások a feltörekvő országok vonatkozásában, ez a megközelítés azonban némileg széttagolt.

Közgyűlésnek, a Latin-Amerikai Parlamentnek, a Közép-Amerikai Parlamentnek, az Andok Parlamentnek és a Mercosur Parlamentnek.